

Terugblik op dag 3

Goeiemorgen allen, de driedaagse zit erop. Met warm gemoed blik ik erop terug.

Gisteren sprak Rick ons toe, vanuit zijn huiskamer. We luisterden gespannen om niets te missen. Hij vertelde ons over hoe hij positieve verandering nastreeft voor alle mensen met een verstandelijke beperking, over alle generaties heen. En dat begint al vroeg... Hij wil dat alle kinderen naar de school om de hoek kunnen. Dat er speelplekken komen waar elk kind kan spelen. En als we spreken over mensen met een beperking, dan – zo benadrukt hij – gaat het niet alleen over focus op zorg. “ ‘t Zijn net mensen” : dus dan gaat het over alle facetten van het leven. Mensen met een beperking willen dus ook aan het werk, willen geven en betekenen. Het begint al tijdens de opleiding... veel jonge mensen met een beperking vinden geen toegang tot een stageplaats. En daarvoor wil Rick zich hard maken: zodat jonge mensen werkervaring opbouwen en zelfvertrouwen krijgen. En tegelijk zodat werknemers wennen aan het samenwerken met werknemers met een beperking. Van werk zet Rick de stap naar mobiliteit: want daar begint het vaak: mensen moeten op hun werk kunnen komen. Laten we anderzijds niet vergeten dat thuiswerken ook zo z'n voordelen heeft, zeker voor mensen die de combi maken met gezin, of die hun energie goed moeten verdelen enz.

Op dit vlak zijn er ook wel veel vooroordelen: Veel werkgever denken dat werknemers met een beperking vaak ziek zijn. Niets is minder waar, zegt Rick. Het blijkt zelf dat collega's van werknemers met een beperking zichzelf minder zelf ziek verklaren omdat ze denken: “zou ik me wel ziek melden met een verkoudheid als mijn collega met een beperking zo hard volhoudt, struggles overwint en doorgaat”. In coronatijden hebben veel mensen met een beperking lange tijd thuis opgesloten moeten doorbrengen, zonder perspectief. Laten we – in de toekomst – hen niet vergeten als we maatregelen treffen. Laten we samen met hen goed nadenken over wat de coronamaatregelen voor hen betekenen en hoe we dit samen het beste kunnen

aanpakken. We moeten goede voorbeelden etaleren, zo concludeert Rick: mensen inspireren door goede voorbeelden in het licht te brengen.

Na een pauze met Jerusalema genoten we van de wrap-up van Margriet van Kampenhout. Zij sprak met velen van ons en zag enkele rode lijnen:

- De driedaagse bracht bewustwording;
- Zie de mens achter de beperking;
- Neem meer tijd om in gelijkwaardigheid samen te zoeken.

Voor de klant is hal lastig om met de enorme complexiteit om te gaan. Zijn wij bereid om in die lastigheid te gaan, om te ervaren wat lastig is en om een stukje van die complexiteit op ons te nemen? Zodat mensen zich gehoord voelen en vertrouwen hebben dat het gaat lukken. Of zodat mensen voelen dat – als iets niet gaat lukken – toch het gevoel hebben: men blijft mij zien. En als we ernaast zaten, dat we dat kunnen zeggen, en dat meenemen voor toekomstig werk. Ook wij zijn mensen.

Ik ben trots op wat me met elkaar hebben opgebouwd in drie dagen en ik kijk uit naar wat we in de toekomst met elkaar gaan meemaken, in het schrijven van het artikel door Olivier Lingbeek, en in het samenkomen (de reünie) op 3 december 2020.

Warme groet
Sofie Sergeant